

## **Antwoorden van enkele kandidaten**

### **WARD KENNES CD&V**

1. JA
2. JA
3. Momenteel zijn er reeds heel wat verlofstelsels die ouders in staat stellen zich gedurende een langere periode vrij te maken voor de opvoeding van hun kinderen. Naast de kinderbijslag zijn er ook fiscale steunmaatregelen voor ouders. Een echt salaris is in deze budgettaire krappe tijden niet haalbaar. Maar ik ben wel voorstander van de mogelijkheid dat de werkende partner een deel van zijn opgebouwde pensioenrechten overdraagt op de partner die thuis blijft om zich te wijden aan de gemeenschappelijke kinderen. Dit is echter een federale regelgeving waarvoor Vlaanderen niet bevoegd is. [Ik kan dit niet zomaar met ja of nee beantwoorden]
4. JA, maar het moet op termijn betaalbaar blijven voor de gemeenschap.
5. Ook hier is de vraag wat is budgettair haalbaar. Het systeem van de mantelzorgpremie kan zeker worden uitgebreid. Federaal kan dit ook fiscaal worden aangemoedigd.

Indien u dat wenst, kunt u ons in één zin zeggen wat uw absolute prioriteit is inzake familiebeleid?

Positieve beeldvorming rond en ondersteuning van stabiele relaties waarin mensen zorg en verantwoordelijkheid opnemen voor elkaar.

### **ISABELLE PIERREUX N-VA**

1. Inderdaad belangrijk.
2. Ja, maar als zelf gescheiden vrouw en moeder kunnen vaststellen dat dat alleen niet altijd uitkomst biedt. Is ook de wil van de partners voor nodig.
3. Ja, zal een hart onder de riem voor betreffende zijn. Is ook een duidelijk signaal naar de uithuiswerkende partner die niet altijd waardeert wat de thuis blijvende partner doet.
4. Ja. Heb kennissen die deze (zware) zorg (vrijwillig - adoptiekind) dragen.
5. Inderdaad. Door mijn Ocmw-mandaat heb ik een goed zicht op deze problematiek. De mantelzorgtoelage is al een druppel op een hete plaat.

### **HUGO VANDIENDEREN GROEN!**

1. Ja 2. Ja 3. Ja 4. Ja 5. Ja

PRIORITEIT: GEZINSTAKEN ZOALS OPVOEDING VAN KINDEREN, MANTELZORG EN VRIJWILLIGERSWERK MOETEN NET ALS DE PROFESSIONELE ZORGWERK MEE OPGETELD WORDEN BIJ HET SOCIAAL KAPITAAL VAN DE SAMENLEVING.

### **HILDE VAUTMANS namens Open VLD**

1. Open Vld denkt dat kinderen nood hebben aan een warme thuis waarbij ouders zich engageren ten aanzien van hun kinderen, hun kinderen een warme opvoeding geven, grenzen stellen, hen motiveren, hen begeleiden bij het opgroeien. Welke vorm de relatie

tussen ouders aanneemt (huwelijk, wettelijk samenwonen of samenwonen van mensen van een verschillend geslacht of van eenzelfde geslacht) is daarbij voor ons niet zo belangrijk.

2. Niet de financiering van bemiddelaars en huwelijksconsulenten zal een huwelijk redden, wel de wil van mensen om samen het leven te delen. Ik wil er trouwens op wijzen dat vandaag in de CAW's mensen aanwezig zijn die koppels begeleiden bij huwelijksproblemen.

3. Elke ouder heeft de opdracht kinderen op te voeden. Deze opvoedingsrol dient opgenomen te worden door wie buitenshuis werkt en niet werkt. Vanuit die optiek kiest Open Vld niet voor een specifieke vergoeding voor de opvoedingsarbeid. We wijzen er op dat vandaag heel wat maatregelen bestaan die de combinatie van arbeid en gezin mogelijk maken. Er zijn heel wat verlofstelsels die ouders toelaten tijdelijk minder te gaan werken of uit te treden zoals ouderschapsverlof en tijdskrediet. Ouders met zieke kinderen kunnen ook daar specifiek verlof voor opnemen. Open Vld vraagt dat deze verlofmogelijkheden gefractioneerd zouden kunnen worden opgenomen zodat ouders hun professioneel leven maximaal kunnen afstemmen op de noden van hun kinderen. Door hun verloven gefractioneerd op te nemen, kan men ook langer genieten van deze verloven. Tenslotte hebben we met de dienstencheque gezinnen een instrument gegeven om pure onderhoudstaken uit te besteden en zo meer tijd over te houden voor tijd met het gezin. In tegenstelling tot wat gesuggereerd wordt, zijn er ook heel wat maatregelen op vlak van belastingen en sociale zekerheid die de thuiswerkende ouder honoreert. De huwelijksquotiënt maakt dat koppels waarvan één partner werkt minder belastingen betalen door fictief een deel van het inkomen van de werkende partner toe te kennen aan de niet-werkende ouder. In de sociale zekerheid is de niet-werkende partner verzekerd zonder dat hiervoor bijkomende sociale bijdragen moeten worden betaald. Ik denk aan de verzekering voor gezondheidszorgen. Inzake pensioenen, werkloosheidsuitkeringen en invaliditeitsuitkeringen ontvangt de werkende partner met een niet-werkende partner een hogere uitkering dan de verzekerde met een werkende partner. Dit alles heeft uiteraard een belangrijke kostprijs voor de sociale zekerheid en de belastingsbetaler.

4. Open Vld is een grote voorstander van het persoonsgebonden budget dat mensen met een handicap een budget toekent waarmee ze assistentie inkopen. De assistent kan een ouder of een familielid zijn. Open Vld pleit nu al vijf jaar voor de invoering van het persoonsgebonden budget, waarbij niet alleen assistentie maar ook zorg kan worden ingekocht. Sinds enige maanden is hierrond een project opgestart. Wij eisen dat in 2010 een definitieve regeling wordt uitgewerkt. In de afgelopen 5 jaar hebben wij erover gewaakt dat niet geraakt zou worden aan deze ondersteuningsvormen en zeker niet aan de mogelijkheid voor ouders en familieleden om op te treden als assistent, en daar dus vergoed voor te worden. Deze opvangvormen laten gezinnen met gehandicapte kinderen toe de eigen kinderen op te vangen en ofwel hiervoor ondersteuning in dienst te nemen ofwel zelf als assistent op te treden.

In elk geval biedt het PAB en het PGB ouders met gehandicapte kinderen de mogelijkheid om vrij te kiezen voor een opvang thuis.

5. Ik wil er op wijzen dat Open Vld als enige partij in het kader van de zorgverzekering geëist heeft dat ook ouderen die thuis blijven met de hulp van een mantelzorger recht zouden hebben op een uitkering, een uitkering die dezelfde zou zijn als voor de ouderen die

verblijven in een rustoord. De andere partijen vonden dit niet wenselijk omdat zo familieleden zouden vergoed worden voor een taak die ze anders ook zouden vervullen. Uitkeringen moeten voor ons gebonden zijn aan zorgafhankelijkheid. De oudere en zijn familie moeten zelf de meest gepaste en gewenste opvang kiezen. Open Vld heeft trouwens ook voorzien in een aantal fiscale stimuli voor gezinnen om hun ouders op te nemen zodat zij beschouwd kunnen worden als persoon ten laste. Zo werd vanaf aanslagjaar 2006 de belastingsvrije som van 870 euro voor ouderen van meer dan 65 jaar opgetrokken tot 1.740 en werd het grensbedrag vanaf wanneer een oudere niet langer kon worden beschouwd als persoon ten laste opgetrokken tot een maximum van 14.500 euro aan bestaansmiddelen.

Prioriteit : Elk kind moet gelijke kansen krijgen, onafhankelijk van zijn/ haar sociale situatie of die van zijn/ haar ouders. **Een gezinspolitiek die elk kind kansen biedt om te ontwikkelen tot een evenwichtige en gelukkige volwassene.**

### **MARTEEN TAVERNIER GROEN!**

1. Groen! vindt het belangrijk om op te voeden tot duurzaamheid, ook inzake relaties. Campagnes op scholen en in de media rond duurzame relaties kunnen daarbij een middel zijn. Dit kunnen voor ons zowel relaties via een huwelijk als via samenlevingscontracten zijn, zowel relaties tussen man en vrouw als tussen partners van hetzelfde geslacht.
2. Groen! erkent de nood aan huwelijks- en/of scheidingsbemiddelaars en wil daar middelen voor voorzien. Hun doel is koppels begeleiden om in overleg met alle betrokkenen in het gezin tot de door hen gewenste keuzes te komen. Vechtscheidingen moeten daarbij absoluut vermeden worden, niet alleen vanuit het oogpunt van de partners, maar zeker ook vanuit het oogpunt van de kinderen.
3. Groen! wil ouders meer tijd geven voor de opvoeding van hun kinderen. Daarom bepleit Groen! voor de uitbreiding van het ouderschapsverlof tot één jaar per kind, voor iedere partner. Omdat niet alleen kleine kinderen aandacht nodig hebben, wil Groen! de leeftijdsgrens verder optrekken en ouders het recht geven om dit ouderschapsverlof op te nemen tot de kinderen/jongeren de leeftijd van 18 hebben bereikt. Groen! pleit ook voor een zogenaamde 'vaderbonus': wanneer beide ouders gebruik maken van hun ouderschapsverlof, krijgt het koppel een bonus aan ouderschapsverlof, die ze vrij kunnen verdelen.
4. Op termijn streeft Groen! naar een 32-urenweek voor iedereen, waarbij een basisloon het loonverlies moet compenseren. Hiermee willen we structureel de tijdsdruk op gezinnen verminderen en de combinatie arbeid/gezin beter mogelijk maken.
5. Ja. Naast een uitbouw van de tijdsrechten (zie vraag 3) wil Groen! ook de zorgverzekering verder uitbouwen en versterken. Ook de uitbouw van persoonlijke assistentiebudgetten kan hier ondersteunend werken. Door de uitbouw van tijdsrechten als het tijdskrediet en het zorgverlof wil Groen! families stimuleren en ondersteunen om meer zorgtaken op te nemen wanneer ze dit wensen of wanneer dit noodzakelijk is.

Prioriteit: Aan alle kinderen, ongeacht hun herkomst, een duurzame toekomst bieden, met een gegarandeerde toegang tot zorg en een zorgzekerheid voor alle kinderen en gezinnen die daar nood aan hebben.

**AGNES JONCKHEERE, VCD, voorzitter**

1. Jazeker, jongeren mogen horen dat ze een levensgezellin mogen kiezen voor het ganse leven.
2. JA, wij stellen relatiecheques voor. Hierbij kan men een deel van de gemaakte onkosten terugbetaald krijgen en zo ondersteunen we een goede (preventieve) hulpverlening.
3. JA, wij stellen voor om alle moeders met kinderen tot drie jaar maandelijks een opvoedingscheques aanbieden. Ofwel kan men er de kinderopvang mee betalen, ofwel laat men deze cheque uitbetalen als beloning voor de opvang van eigen kinderen thuis.
4. Als de ouders zelf de zorg voor deze kinderen opnemen dan kunnen ze misschien hierdoor geen ander werk meer buitenshuis opnemen. Een billijke vergoeding is dan zeker wenselijk.
5. JA, hierdoor zullen meer ouderen langer kunnen thuisblijven en dit bespaart de overheid ook onkosten.

**Absolute prioriteit :**

Het natuurlijk gezin die het leven doorgeeft vinden we nu prioriteit! Wetende dat hoe langer hoe meer kunstmatige routes worden gezocht om een eigen kind te verwerven. De wetenschap kan ondersteunend ingrijpen maar moet tegelijk haar ethische grenzen respecteren.